

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Dokument z posiedzenia

11.7.2007

B6-0268/2007 }
B6-0270/2007 }
B6-0272/2007 }
B6-0273/2007 }
B6-0274/2007 }
B6-0275/2007 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 103 ust. 4 Regulaminu złożyli

- Joseph Daul, Patrick Gaubert, Elmar Brok, Charles Tannock, Tokia Saïfi, Francisco José Millán Mon, Michael Gahler, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, João de Deus Pinheiro i Jana Hybášková, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
- Pasqualina Napoletano, Véronique De Keyser i Hannes Swoboda, w imieniu grupy politycznej PSE
- Annemie Neyts-Uyttebroeck, w imieniu grupy politycznej ALDE
- Cristiana Muscardini, Brian Crowley, Hanna Foltyn-Kubicka, Adam Bielan, Michał Tomasz Kamiński, Konrad Szymański i Ryszard Czarnecki, w imieniu grupy politycznej UEN
- Caroline Lucas, Jill Evans, David Hammerstein, Johannes Voggenhuber, Angelika Beer, Pierre Jonckheer, Daniel Cohn-Bendit i Hélène Flautre, w imieniu grupy politycznej Verts/ALE
- Luisa Morgantini i André Brie, w imieniu grupy politycznej GUE/NGL

zastępuje on tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

- PPE-DE (B6-0268/2007)
- ALDE (B6-0270/2007)
- UEN (B6-0272/2007)
- PSE (B6-0273/2007)
- Verts/ALE (B6-0274/2007)
- GUE/NGL (B6-0275/2007)

RC\677066PL.doc

PE 391.147v01-00}
PE 391.150v01-00}
PE 391.152v01-00}
PE 391.153v01-00}
PE 391.154v01-00}
PE 391.155v01-00} RC1

PL

PL

w sprawie Bliskiego Wschodu

RC\677066PL.doc

PE 391.147v01-00}
PE 391.150v01-00}
PE 391.152v01-00}
PE 391.153v01-00}
PE 391.154v01-00}
PE 391.155v01-00} RC1

PL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Bliskiego Wschodu

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Bliskiego Wschodu, w szczególności rezolucję z dnia 7 września 2006 r. w sprawie sytuacji na Bliskim Wschodzie, z dnia 16 listopada 2006 r. w sprawie sytuacji w Strefie Gazy i z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie programu MEDA i wsparcia finansowego dla Palestyny – oceny, realizacji i kontroli,
 - uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 242 (1967), 338 (1973), 1559 (2004), 1701 (2006) oraz 1757 (2007),
 - uwzględniając wnioski Rady ds. Stosunków Zewnętrznych obradującej w dniu 18 czerwca 2007 r.,
 - uwzględniając oświadczenia Kwartetu z dnia 16 czerwca 2007 r. i 27 czerwca 2007 r.,
 - uwzględniając rezultaty szczytu w Szarm el-Szejk w dniu 25 czerwca 2007 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie końcowe Alvaro de Soto, specjalnego koordynatora Narodów Zjednoczonych ds. procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie i osobistego przedstawiciela sekretarza generalnego przy Organizacji Wyzwolenia Palestyny i Autonomii Palestyńskiej, przedstawione w maju 2007 r.,
 - uwzględniając art. 103 ust. 4 regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w czterdziestą rocznicę wojny w 1967 r., która doprowadziła do okupacji przez Izrael Strefy Gazy, Zachodniego Brzegu i Wzgórz Golan, Bliski Wschód jest trawiony szeregiem konfliktów, zaś starania mające na celu zaprowadzenie sprawiedliwego i długotrwałego pokoju między Izraelczykami a Palestyńczykami oraz między Izraelem a krajami arabskimi nie przyniosły rezultatu,
- B. mając na uwadze, że Hamas postanowił przejąć władzę w Gazie środkami wojskowymi i dokonał zabójstw członków grupy Fatah oraz sił bezpieczeństwa Autonomii Palestyńskiej pomimo niedawnego utworzenia przez Palestyńską Radę Legislacyjną i prezydenta – dwa demokratycznie wybrane organy – rządu jedności na podstawie deklaracji z Mekki,
- C. mając na uwadze, że te dramatyczne wypadki spowodowane są głównie polityczną niestabilnością i pogłębiającymi się podziałami po stronie palestyńskiej, a także brakiem szans na prawdziwy proces pokojowy dla ludności palestyńskiej, nadal objętej okupacją, co jest po części konsekwencją podejścia, jakie reprezentuje Kwartet,
- D. mając na uwadze, że jeżeli chodzi o ubóstwo, bezrobocie, dostęp do opieki zdrowotnej, bezpieczeństwo i swobodę przemieszczania się, ludność zamieszkująca terytoria palestyńskie – a zwłaszcza Gazę – znalazła się w sytuacji kryzysowej niespotykanych dotąd rozmiarów,
- E. mając na uwadze, że ograniczenia w przepływie ludzi i towarów, zatrzymywanie wpływów

z podatków i ceł oraz decyzja o zawieszeniu bezpośredniej pomocy dla Autonomii Palestyńskiej przyczyniły się do pogłębienia kryzysu, pomimo tymczasowego mechanizmu międzynarodowego oraz zwiększonej pomocy projektowej ze strony UE,

- F. mając na uwadze oświadczenie Rady, że Unia Europejska natychmiast wznowi normalne stosunki z Autonomią Palestyńską oraz stworzy warunki dla pilnej pomocy praktycznej i finansowej, łącznie z bezpośrednim wsparciem finansowym dla rządu, wsparciem dla palestyńskiej policji cywilnej poprzez wznowienie misji policyjnej Unii Europejskiej na terytoriach palestyńskich (EUPOL COPPS) oraz misji szkoleniowo-doradczej UE na przejściu granicznym w Rafah,
- G. mając na uwadze, że tym pilniejsze staje się dalsze prowadzenie wiarygodnego procesu pokojowego, mogącego zaoferować ludności Palestyny perspektywę niezależnego, demokratycznego i zdolnego do samodzielności państwa funkcjonującego równoległe z Izraelem oraz mającego bezpieczne i uznane na szczeblu międzynarodowym granice, przynosząc na Bliskim Wschodzie pokój i stabilność,
- H. mając na uwadze, że ponowne podjęcie arabskiej inicjatywy pokojowej na szczycie Ligi Arabskiej w Rijadzie w dniu 29 marca 2007 r. stwarza nową, wiarygodną szansę na osiągnięcie kompleksowego porozumienia w regionie,
- I. mając na uwadze, że rezolucja Rady Bezpieczeństwa ONZ 1757 (2007) powołuje międzynarodowy trybunał w celu osądzenia sprawców zabójstwa byłego premiera Libanu Rafika Hariri oraz innych zabójstw politycznych w Libanie,
- J. mając na uwadze niepokojące pogorszenie się sytuacji w Libanie, czego przejawem jest atak na hiszpański kontyngent UNIFIL, w którym zginęło sześć osób, zabójstwo posła Walida Eido i starcia w obozie uchodźców palestyńskich w Nahr el Bared,
 - 1. wyraża głębokie zaniepokojenie potencjalnymi poważnymi konsekwencjami obecnego kryzysu na Bliskim Wschodzie, łącznie z kolejnymi zamachami wojskowymi i terrorystycznymi, oraz większą radykalizacją, która destabilizuje niepewną sytuację polityczną w regionie;
 - 2. jest niezwykle zaniepokojony ostatnimi wydarzeniami w Strefie Gazy; potępia zbrojne przejęcie kontroli w Strefie Gazy przez Hamas; wzywa do wznowienia wewnętrznego dialogu politycznego między Palestyńczykami w duchu pojednania i jedności narodowej w celu zapobieżenia geograficznemu i politycznemu podziałowi Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy;
 - 3. wyraża zrozumienie i wsparcie dla nadzwyczajnych decyzji prezydenta Abbasa, mając na względzie poważne okoliczności, i podkreśla, że wsparciu ofiarowanemu prezydentowi Abbasowi przez wspólnotę międzynarodową musi towarzyszyć konkretny i realistyczny plan polityczny prowadzący do osiągnięcia porozumienia w sprawie trwałego statusu regionu; uważa, że obecny kryzys nie uzasadnia podważania perspektywy pokojowej i może posłużyć za nową platformę do wznowienia zdecydowanego planu osiągnięcia kompleksowego

RC\677066PL.doc

PE 391.147v01-00}
PE 391.150v01-00}
PE 391.152v01-00}
PE 391.153v01-00}
PE 391.154v01-00}
PE 391.155v01-00} RC1

porozumienia między Izraelem a Autonomią Palestyńską, zakładającego istnienie dwóch demokratycznych, suwerennych i zdolnych do samodzielnego funkcjonowania państw, utrzymujących pokojowe stosunki sąsiedzkie w ramach bezpiecznych i uznanych na szczeblu międzynarodowym granic, zgodnie z odpowiednimi rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ;

4. przyjmuje z zadowoleniem decyzję Rady z dnia 18 czerwca 2007 r. w sprawie natychmiastowego wznowienia normalnych stosunków z Autonomią Palestyńską poprzez zapewnienie warunków dla pilnej pomocy praktycznej i finansowej, w tym bezpośredniego wsparcia finansowego dla nowego rządu, jak również zapewnienie pomocy kryzysowej i humanitarnej dla ludności Gazy; podkreśla, że izolacja Gazy ma dramatyczne konsekwencje humanitarne i polityczne;
5. wzywa Radę i Komisję do zaangażowania władz Palestyny i wszystkich stron w wysiłki na rzecz ułatwienia pomocy humanitarnej i dostarczenia jej ludności zamieszkującej Strefę Gazy;
6. potępia wielokrotne ataki z użyciem rakiet Kassam wystrzeliwanych niewybiórczo ze Strefy Gazy na terytorium Izraela oraz apeluje do rządu palestyńskiego i wszystkich palestyńskich przywódców, aby dołożyli wszelkich starań na rzecz zaprzestania ataków, których najczęstszym celem jest ludność cywilna;
7. przyjmuje z zadowoleniem decyzję rządu Izraela w sprawie częściowego wznowienia przekazywania wstrzymanych wpływów z podatków i ceł; wzywa do pełnego i regularnego przekazywania tych wpływów; potępia ostatnią interwencję wojskową armii Izraela; zwraca się do rządu Izraela o natychmiastowe wstrzymanie operacji wojskowych przeciw ludności palestyńskiej;
8. podkreśla, że przy wsparciu ze strony wspólnoty międzynarodowej Izraelczycy i Palestyńczycy powinni podjąć szereg działań mających na celu budowanie zaufania, łącznie z natychmiastowym uwolnieniem wszystkich uwięzionych byłych ministrów, ustawodawców i burmistrzów palestyńskich oraz izraelskiego kaprala Gilada Szalita; przyjmuje z zadowoleniem uwolnienie dziennikarza BBC Alana Johnstona i traktuje je jako pozytywny krok naprzód;
9. wzywa rząd Izraela do usunięcia blokad drogowych istniejących od września 2000 r. i do zaprzestania rozbudowy osiedli na Zachodnim Brzegu i we Wschodniej Jerozolimie oraz budowy muru poza granicami z 1967 r.;
10. przyjmuje z zadowoleniem decyzję rządu Izraela w sprawie uwolnienia 250 więźniów palestyńskich; wzywa do uwolnienia większej liczby więźniów z uwagi na fakt, że przetrzymuje się nadal tysiące Palestyńczyków, w tym zwłaszcza nieletnich;
11. zwraca się do Unii Europejskiej, Izraela i Egiptu o podjęcie wszelkich koniecznych środków w celu niezwłocznego ponownego otwarcia przejścia granicznego w Rafah – tym bardziej, że przebywa tam w skandalicznych warunkach 6 tys. Palestyńczyków – i o ułatwienie przepływu ludzi i towarów między Gazą a Izraelem;

12. przyjmuje z zadowoleniem rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie powołania międzynarodowego trybunału w celu osądzenia sprawców zabójstwa byłego premiera Libanu Rafika Hariri oraz innych zabójstw politycznych w Libanie; wzywa Radę i Komisję do zapewnienia wszystkich niezbędnych środków, które umożliwią temu trybunałowi efektywną pracę i wypełnienie mandatu; wzywa wszystkie strony w Libanie do wspierania trybunału, a także wzywa Syrię do pełnego współdziałania w jego pracy;
13. stanowczo potępia atak terrorystyczny na hiszpański kontyngent UNIFIL, w wyniku którego zginęło sześciu żołnierzy, a kilku zostało rannych, oraz zwraca się do władz libańskich o dołożenie wszelkich starań w celu podjęcia bezzwłocznego i zdecydowanego śledztwa mającego na celu pociągnięcie sprawców do odpowiedzialności; wyraża solidarność z członkami rodzin ofiar tego ataku;
14. podkreśla, że politycznej stabilności w Libanie nie da się osiągnąć za sprawą przemocy ani zewnętrznych wpływów; wzywa w tym kontekście do wznowienia dialogu w sprawie jedności narodowej w celu złagodzenia różnic i uniknięcia „próżni rządowej” w okresie poprzedzającym wybory prezydenckie zaplanowane na jesień bieżącego roku; w tym kontekście ponownie zwraca uwagę na istotną rolę UNIFIL;
15. wzywa rząd libański do dołożenia wszelkich starań w celu położenia kresu wszystkim formom dyskryminacji uchodźców palestyńskich; przyjmuje z zadowoleniem szybką reakcję Komisji Europejskiej, która podjęła decyzję o przeznaczeniu 370 tys. euro na pomoc humanitarną z przeznaczeniem na zaspokojenie ich podstawowych potrzeb; podkreśla, że ta awaryjna sytuacja jeszcze wyraźniej uwypukla konieczność znalezienia sprawiedliwego i kompleksowego rozwiązania kwestii palestyńskich uchodźców;
16. apeluje, aby porywacze dwóch uprowadzonych żołnierzy izraelskich, Eldada Regeva i Ehuda Goldwassera, dali znak, czy żołnierze ci żyją, i wzywa do ich natychmiastowego uwolnienia;
17. uważa wymiar regionalny i podejście regionalne za podstawę wszystkich starań zmierzających do zagwarantowania trwałego pokoju na Bliskim Wschodzie, pamiętając, że ani nałożenie warunków wstępnych, ani unilateralizm nie przyniosły efektów; uważa w tym kontekście, że jednym z kluczowych elementów jest rola Syrii oraz dialog z nią;
18. przypomina w tym kontekście o cennym wkładzie arabskiej inicjatywy pokojowej stanowiącej prawdziwą okazję do zaprowadzenia powszechnego i trwałego pokoju w regionie; zwraca się do rządu izraelskiego, aby wykorzystał okazję, jaką stwarza ta inicjatywa; podkreśla znaczenie zbliżającej się zapowiadanej misji Ligi Arabskiej w Izraelu, niemającej precedensu; wzywa do większej współpracy między Kwartetem i grupą kontaktową Ligi Arabskiej;
19. uważa, że można by zbadać możliwość rozmieszczenia międzynarodowych sił cywilnych, policyjnych i wojskowych pod egidą ONZ, w oparciu o plan pokojowy uzgodniony między stronami z udziałem Izraelczyków i Palestyńczyków oraz o porozumienie wewnątrzpalestyńskie;

RC\677066PL.doc

PE 391.147v01-00}
PE 391.150v01-00}
PE 391.152v01-00}
PE 391.153v01-00}
PE 391.154v01-00}
PE 391.155v01-00} RC1

20. wzywa Radę do zagwarantowania, że Unia Europejska przyjmie wspólne stanowisko, również w ramach Kwartetu, w celu wznowienia rzeczywistych negocjacji w sprawie różnych kierunków procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie; podkreśla, że kierunki te niekoniecznie muszą być rozpatrywane naraz, ale są one ściśle powiązane; podkreśla, że w tym kontekście politycznym zorganizowanie międzynarodowej konferencji pokojowej dla Bliskiego Wschodu powinno stanowić osiągalną perspektywę; wzywa Radę do działań w tym kierunku w ramach Kwartetu;
21. wyraża poparcie dla dalszych intensywnych działań podejmowanych przez Kwartet w regionie; uważa, że pismo ministrów spraw zagranicznych śródziemnomorskich państw członkowskich UE z dnia 6 lipca 2007 r., skierowane do niedawno mianowanego przedstawiciela Kwartetu Tony'ego Blaira, zawiera zachęcające przesłanie i stanowi wsparcie w jego misji;
22. odnotowuje aktualne negocjacje między premierem Palestyny Sallamem Fayyadem a rządem Państwa Izrael w sprawie działań na rzecz budowy zaufania w zakresie trójtorowych rozmów o kwestiach politycznych, gospodarczych i bezpieczeństwa oraz o wznowieniu współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa między stronami;
23. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wysokiemu Przedstawicielowi ds. WPZiB, prezydentowi Autonomii Palestyńskiej, Palestyńskiej Radzie Legislacyjnej, Knesetowi i rządowi Izraela, parlamentowi i rządowi Libanu, parlamentowi i rządowi Syrii oraz sekretarzowi generalnemu Ligi Państw Arabskich.